

Táta

Jan Nedvěd

G
Rec: Často vrací se mí dětství, to jak stárnu, je to tak,
Emi
časy prázdnin kdesi na Sázavě, ohýnek a vlak,
C
a písničky, co naučil mě táta, na to si vždycky našel čas,
G **D7**
a máma věčně ustaraná, šedivá, to z nás,
G
a tóny levnejch kytar, pár akordů, nic moc,
Emi
a rozzářený dětský oči, jaký tajemství dovede bejt noc,
C
a mexikánský hranice a indiánská čest
G **D7**
a na každý, každý bezpráví výstřel nebo pěst.

G
1. A jen fotek pár a letmý dotyk mládí,
A
to když z beden vyndám rekvizity snů,
C
co už nevrátěj' se, jen tak mile hladí,
G
vracej' myšlenky mý zpátky,
D7 **G**
kamsi na osadu do šťastnejch dětskejch dnů.

2. A je mi líto všech těch zatoulanejch ptáčat,
holek, kluků, na něž nikdo nemá čas,
přes den učeť' se a večer jenom stárnou,
aspoň v Boha věřit nebo v lásku,
v lásku k národu, či milovat svou vlast.

3. Ale když v době mizej', mizej' kdesi cíle
a mnozí zvykaj' si už na zpáteční vlak,
tak nikdo neví nic, jen přežít tyhle chvíle,
to pak se stejská všem, nejen ptáčatům,
a každej čeká na nějakej zázrak.

4. = 1.